

OD REDAKCJI

Publikacja, którą tu prezentujemy, obejmuje wypowiedzi przygotowane na Colloquium teatrologiczne. Zorganizowały je dwie instytucje: Towarzystwo Naukowe Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego i Katedra Dramatu i Teatru tejże Uczelni — w grudniu 1975 r. (12-14 XII).

Dwudzielny układ tomu odbija podwójny cel spotkania. Naczelne zadanie, wyrażone w tytule Colloquium — Teatrologia dzisiaj: refleksja metodologiczna, realizują referaty. Próbowano je utworzyć w grupy tematyczne, rozpoczynając od ujęć o syntetycznym charakterze; dotyczą one ogólnej sytuacji we współczesnej nauce o teatrze. Dwa zupełnie odmienne spojrzenia reprezentują tu wypowiedzi A. Veinsteina (Paryż) i I. Sławińskiej. Zabrakło tu, niestety, trzeciej syntezy, którą miała przedstawić prof. Margret Dietrich (Wiedeń, Instytut Teatrologiczny).

Następna grupa referatów skupia się dokoła problematyki semiologicznej, znowu w dwóch różnych aspektach. Przypomnieniu narodzin semiologii teatru w Pradze przed wojną (ref. I. Sławińskiej) towarzyszy refleksja teoretyczna prof. Skwarczyńskiej o strukturze znaków teatralnych i ich relacjach w planie syntaktycznym.

Referaty prof. Tiusanena z Helsinek i M. Świerkowskiej (Warszawa) dotyczą samego spektaklu: strukturalnej funkcji obrazu scenicznego (Tiusanen) oraz zapisu i opisu spektaklu (M. Świerkowska). Ostatni zespół tworzą wypowiedzi, skupione wokół problemów krytyki teatralnej. Mówią o nich referaty prof. Artura Závodský'ego (Uniw. w Brnie) i doc. Udalskiej (Uniw. Śląski).

Symposium nasze zmierzało jednak nie tylko do wspólnej refleksji metodologicznej natury. Pragnęliśmy również poznać nawzajem prace różnych ośrodków naukowych, także przedstawić je gościom obecnym na Symposium i przyszłym czytelnikom zagranicznym tomu. Obok referatów znalazły się więc w publikacji komunikaty sprawozdawcze, zredagowane również w językach obcych. Niech służą informacją o pracach polskich ośrodków teatrologicznych wszędzie, gdzie dotrą nasze „Roczniki Humanistyczne”.

Wypadło — głównie ze względów technicznych — zrezygnować z przekazania dyskusji, w której znalazła się niejedna ważna uwaga. Głosy te wprowadziłyby zapewne w atmosferę spotkania, w żywe i nieformalne rozmowy w czytelni profesorskiej Biblioteki czy w salonach rektorskich. Może częściowo przynajmniej przybliżą tę atmosferę fotografie oraz — przede wszystkim — sprawozdanie red. Romana Szydłowskiego, którego obecność okazała się szczególnie cenna i pomocna. Wyrazem naszej wdzięczności w stosunku do pozostałych sprawozdawców będzie już tylko notatka bibliograficzna, zamykająca publikację.

Doc. dr Timo Tiusanen

Od prawej: prof. dr Irena Sławińska, doc dr Timo Tiisanen, dr Roman Szydłowski